

35. Kυνοταρίφου - Καισαρίου Σαπόνες ἐργονομεριά ποιητικής
1. Θάνατος αγνοητών, Σιατίστρος μεταίσθιατος
 2. To εἶναι της μαλαρέτης· διαγόρες ἐργάτης καὶ γεωργός,
 3. To ἀγάπεα τῆς ιερωνύμης, "εὐχερέων καὶ αναγράφοντος.
 4. Ἐργάτης της Παραδείου.

1

Κενοτανίου - Καλοσαρίου Δάποντο ποιήσαρα.

1. Θάνατος ἀμαρτωλοῦ, διάδοχος δένατος ὥδος.

Ἀμαρτωλός, καὶ διάδοτος.

ἀμαρτωλός.

"Αφεγγε, τρισκελοφρε, τι ἔχεις μεταμένε,
καὶ πανεγγυάσας μὲν τραβᾶς; Τίς σέσογειτεν ἐσένε;
θιάσθος.

Βέβητε καὶ πακτιάρε, ἔρωτας τὴν αἰτίαν;
Θυραίου τὴν ἀμαρτωλήν γῆγεν σου ποιήσιαν.

ἀμαρτωλός.

γηγόρε, φίτοι, δράμετε, ἐτάξετε βούθοιμον.

Τι νὰ γενῖ ὁ ἄθιος, εὐραινεις ἢ φυχή μου;

θιάσθος.

Δέν σώφεδοιν, τατσιπηρε, φίτοι καὶ συγγενεῖς σου.
ματσαίνις πράσεις καὶ βοᾶς, δινή μου ἢ φυχή σου.

ἀμαρτωλός.

Ἐγέγον με, ὅποτε γυπόσου τὸν πατέρειν,

συρπόνεσσε, ἀπάνθρωπε, ἄνδρειον φονεμένεν

θιάσθος.

Ζωγήν πασεγήν ἐπέρσασε, θεού δέν ἐψυχφούσες.

Ἐγα τοιπού μὲν λόγου μου, παθήσις τό ἐψυχούσες.

ἀμαρτωλός.

"Ημονα δέν ἐπίσενε, ἐτέρας τίς ιψέρει

τὰ μετόνεα, δέν γέπιτα τόση ὄργη νὰ μ' εἴρῃ.

θιάσθος.

Θανατηφόροι σαίμορες, που εἶσθε; Τι ἀρρέτε;

εὐράτερέ του τὴν φυχήν καὶ μή τον γυγθῆτε.

άγριαρτωλός.

Ιών δέν ἔμεινεν ἐπίση πλέον τῆς αντηρίας;
ἄφεσμε τίχο, καὶ οὐαρόν δούκον τῆς μετανοίας.

Διάβολος.

Κακούρε, ἀνάθαρτε, σὸν οὐανοῖς γυρόσσας,
τύρα φύτεις μετανοίαν στὰ νύχια μου φθάσσας;
άγριαρτωλός.

Αυτούσιοις, καὶ ἄφες με κιάν νά γλυκερίζων
τὰ τέλεα, τὴν γνωσινά μου, τόγον νά τους μιλήσων.

Διάβολος.

Μαχαῖρι δίστοκο βραστῷ καὶ ὅποιον λειτύσει,
δέν γιμπορεῖ παρέ τέθύν νά μὲ άνολουδήσυ.

άγριαρτωλός.

Νά δίνων ὁ Καραϊνωρος ὅπο τό τινοτές μου,
νά γαγράσσων. Τινι γινήν, άφίνεις με; εἰνίς μου;
Διάβολος.

Ξείρεις θηκεῖς τινι γαγράν, πέταψε, πάγε τύρα,
καὶ γά κακούς καὶ φοβερύ σέ ἔφεσσιν γά μρε.
άγριαρτωλός.

Θ τότος δέ αποῦ ἔσυ νά πάγε μὲ θράψεις,
εἰπέ μου, ποι εὐρίσεται καὶ πᾶς τότον οὐραφέις;
Διάβολος.

Πακρέαργος φόγις λέγεται καὶ εἶναι εἰς τότον πάλον
τῆς τότον ουσογεινοτάτων, φίδιας καὶ πῦρ γεράτων,
άγριαρτωλός.

Ράιβοισσε, καίχας, παιδισσατ βασινισσας καὶ κάρη
στιχίντα διά· ὅτι μπορεῖς, μόνον εισὶ μή πάρε.

Diáboλος.

Ἔντεια σῇ δίκαιος τὸν φυχήν καὶ εἰς τὴν γῆν τόν φαῖρι,
διάβολος δέ τὸν κακόν ἀνάγκη νὰ τὸν πάρῃ.

Διάφοροι.

Ἐὶς κάρονν ὅσοι κατίστασι, ἵσσει; φανέρωσαί μου;
ἔχονν ποτὲ ἐγενθερίᾳ, ὃν ἔρεστιν καῦν; πέροι.

Diáboλος.

Υπάρχουσιν ἐν τῇ φύσι, κατίστασι αἰώνιως
παῖδεστασι, σπέρματα χωρὶς τύπην τελείως.

Διάφοροι.

Φυράψῃ, καὶ παρακαλέ, Κύριε καὶ δεέ μου,
εἴ τινας χειρὶς τοῦ δαιμονὸς σῶσον με πλεονοργέ μου

Diáboλος.

Χάνεις τὸν καίπον, ἄθιε, ἐστίσαι πτίο δικοῖς μου.

ἄντες γνῶσιν γῆτενες ὥντας μετά τοῦ καόπον

Διάφοροι.

Ψεύτασι τὰ βιβλία μας θαρροῦσσε ὁ κατεψήνεις,

δέντε ἔπουνας τι μέτεραν καὶ εἶμαι καταδημένος.

Diáboλος.

Ἄντες διάφοροι, βούλει πτίο, γενουρτίου,

καὶ τα σαντό τό βάραδρο μαζί μου καὶ κρυκνίου.

Διάφοροι.

ἴνχ, ὅποιος καίμη σαίν ἔμε, βεβαίας δέ να πάει

καὶ σαίν ἔμε καὶ νά ἔθη σαῦν ἔδου, φεύ, τὰ βάθη¹!

¹ Ὁ μεγίστης καὶ πολυγραφώντας Ἀγιορέτικη Ακαδόμος τίτλοι ἀμφίποτος καὶ εὐλέη δρποτεωνικά ποιητεία. Ἐν Αδικαιανή πρόστιν ἀρραγενίδην ἴδιοτερον τινάδικα την τοῦ Σεπτεμβρίου Κοντινούργα (Πλατεία Δη-Θεοδώρων) ἐπιγράφειν: "Ἄντη νοτία, τούτους τούτον τοις εργάσεσιν ἀνδορρογιαν τῆς Παταρίας γραφεῖς καὶ διαλογούς της λόγους κατά καὶ ἄλλα διάφορα: τούτος ὅγδοος": 16, φ. 296. Ο διάδοτος ἐν φ. 128-130.

2. Τέ είνας ηγετηριών, διάτογος δέσμων Ἐρυτός.
Ἐρυτός και κοσμίος.

Ἐρυτός.

«Ἄν, κακής γῆθες, Σέινον μου, πᾶς ἔζαβες τὸν κόπον,
και τῷρες ἔνε ἐδῶ, στὸν Ἐρύτον τὸν Σότον;
Κοσμίος

ψυχή πολλά ἀφερτητά ἐγέμοι ἀγίε μου,
και ναὶ γεννιανούριος πλιό γῆθα, ναι, θεέ μου.

Ἐρυτός

χασιρούς, κακής ὥριτες μεγάφον ὅμις κόπον
ἔχει ἡ καταγεριών και πάνσοφον τὸν Σρόπον.

Κοσμίος.

φανερόν εἶναι και πολλό, ὅμεις με τὴν εὐχήν σου
ἴως προσέφην βεβιωτας εἰς τὴν διαγωγήν σου.

Ἐρυτός.

Τάσσερα δέν ἐπρόσθιες, φαιγεις και' αἰτιμοφεις
τὸ σχῆμα τὸ ἀγγειον και' τὴν ψυχήν καταφεις.

Κοσμίος.

Σιγει τάσσερ, μή μερίς διά φυγήν ἐρέναι,
διότι καίδιο Θάρατον ἔχω βεβαιωμέναι.

Ἐρυτός

Ἐξί δόχορας και' σέρωτην ὅμις, ἐστιν φυλαέτης
τοὺς ὄρους της μοναδιώτις, μήν εἶσαι ἀσαμάτης;

Κοσμίος.

Πύτα ν' αὔκοντως και' ἔγιν μόσχυ μου τὴν καρδιὰν
σου ταῖν ναὶ ἵποτερχῶν εἰς πάσαν νουθεσίαν.

Ἐρυτός.

Πρώτης καύρχης τὸν κύριον σέπο τὸν γερονταῖ σου
ναὶ ἀγαπᾷς περισσότερο.. μόλις ταὶ δυνάται σου.

Κοσμίους.

· Όριονόσου, πάτερ, σαντό και δικαιον μυράτο.
και χρέος μηδατύτερο από ταθέντες ὅλο.

Ἐρυκίτης.

Σεχωριστά δέ γένοσερον αὐτοί τοι προσοτόν σου
να αἴρεταις περισσότερον από τον ἐαυτον σου.

Κοσμίους.

Ναι και σαντό μεγάχαρον καθε διδάσκαλον μου,
τροφέας και σωκρατικόν μεί και πνευματικόν μου.

Ἐρυκίτης.

Μεγάλος δέ Καῦτα νοέραπός τον μηδατύτερον σου
ἀδικητήν και ἑβριστήν, ὃς καρπον ὄφθαλμῶν σου

Κοσμίους.

Αόγος Βαρύς, τόμος συγγρός και ἔργον μυράτη,
πάγινος επιχειρούς βούδος, και αγίων Τό μεδάλι.

Ἐρυκίτης.

Κουφός, Κυψήλος δέ και Βούβος να εἶται εἰς τοι ἄλλα
δικά μου, οὐ και ἀλλων, ὅσο ποτέ μυράται.

Κοσμίους.

Ηγείρω γεροτας μάνγοι πῶς θέλεις να μένεις
ἀποθανεῖνον και κατά, στον Καΐφον να μένεις

Ἐρυκίτης.

Θέλω και τό παρανατά, και ἄν μπορής να γίνεις
χέρωιος καθηγος, είδε, σημέρον να πυρούνις.

Κοσμίους.

· Ηθελε να γίνειρω δέ, ἐξείναι και οι ἄλλοι;
γιατί ὅτου μέφανυτε πατάτων μεράτη.

Ἐρυμίτης.

ΖΥΓΩΝ ΣΙΝΕΙΤΟΝ ΕΓΚΑΙ ΚΑΙ ΝΑΙ ΠΟΙΓΟΝ,
ΟΙ ΆΓΓΕΛΟΙ ΔΕ ΚΙ ΚΑΙΝΟΥΣ ΜΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΥΓΟΝ
ΚΟΦΗΙΚΟΣ.

ΕΥΓΕ ΟΝΟΥ, ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΑΓΓΕΛΕ, ΕΥΓΕ ΟΝΟΥ ΓΕΡΟΝΤΑ ΜΟΥ!
ΚΑΙ ΝΟΥ ΣΕ ΚΥΡΑ; Ο ΘΕΟΣ Σ' ΕΥΓΑΣΕΝ ΕΠΡΟΩΤΑ ΜΟΥ.
Ἐρυμίτης.

ΔΟΞΑΣΟΙ ο Θεός γένιν, για κατογερίκη μας
ΑΥΓΗ ΕΙΝΑΙ ΠΑΙΔΑΝΙ ΜΟΥ ΚΑΙ για διαρωτή μας
ΚΟΦΗΙΚΟΣ.

ΓΕΡΟΝΤΑΣ, οτον φειρόσ ον πλιό αρέμεται για ψυχή μου.
ΚΑΙ ΕΓΚΑΙ ΗΠΟΟΧΟΡΑΙ ΑΥΓΕΛΕ για χάρισ σου μαζί μου.

Ἐρυμίτης

ΒΟΥΘΕΙΑΣ ΟΝΟΥ ο Θεός, για χάρισ του μαζί ονού
ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΚΕΠΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΗΣ ΟΝΟΥ.
ΚΟΦΗΙΚΟΣ.

ΑΧ ο ΛΤΑΧΟΣ ΣΕΠΟ ΡΗΜΕΡΟΣ ΔΙΝ ΥΓΡΟΥΜΟΝΝ Σ' ΕΣΕΙΝΑ,
ΜΟΝΟΝ ΚΑΚΑΜΟΤΑΙΟΘΥΝΑ οτον ΚΕΟΜΟΝ ΟΤΑ ΧΑΡΙΝΑ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΑΚΟΙΝΟΣΣΕ ΚΑΙ ΚΕΦΡΙΚΟΙ, ΜΑΖΙ ΚΑΙ ΚΑΤΟΓΕΡΟΙ,
ΚΑΙ ο ΘΕΟΣ ΤΈΧΟΣ ΚΑΦΟΥΣ ΕΙΣ ΟΤΟΥΡΑΙΣ να φέρ. ¹

3. Το ἀξιοπρεπεῖς τῆς ἱερωσίνης, διάδοχος εἰκοσοτός,

ἀρχιερέψις καὶ ἀράγγιωτης

Ἄρχιερεύς.

“Ἄγιος ἔνας ο Θεός, ἀγέλε για θερώντη (sic)
ἄγια είναι τευρον μου, μις δούτη του να ἐκείνη.

Ἀράγγιωτης.

¹ Έρδα άρωτ. φ. 130-132^a Ο εὐόμενος διάδοχος αντιστρατικός πολεμούν οι νεόι ἔρχονται σύχι να γεννιάωνται, οπότε ισχυρίζονται πεπλεύτων σύλλογον μόσχον. Οισανθή δὲ ορεοναχιτός δεσπότος, εἰς οποίον

Βεβαίως εἶραι, καθόλις γέ, ἀλλά τε περισσόντες
γίττα να τάσσω και ἵγια καθό πρινσίπιον.

Αρχιερέως.

Γέννεια^(σιγ) δέν εἶχει σε διηρώ, αὔτου δέ και μονοτάξια.
καὶ τὰ μαῆτας τὸ τοπόν, παῖδι, μετ' οὐδὲ πανδάνια
Αραγνιώτης.

Δέν ἵκω, αἰμάγινονται, θαύματα εἰς τὸν Θεόν μου
και γέννεια και μονοτάξια, μόνον με τὸν καπρόν μου.

Αρχιερέως.

Ἐρχεσθε τότε τὸ τοπόν και τὴν περισσόντες
ἐνδιέστει - κανονικῶς μέτην πρινσίπιον
Αραγνιώτης.

Ζήτων ποτίν ἵκω ἵγιε εἰς τὴν περισσόντες
και μη μέτριας ἀπροσεκτον, τὸ ἵκω πακασιοκίντην
Αρχιερέως.

Ηθεῖσα να τὴν γνήσιας και τότε κονιάτης
μόνον τὸν αὐλούντος ἔργον, ὅχι τὸ καριοκάτης.

Αραγνιώτης.

Θέτω και σι παρασεστώ να μη χειροτογίοις
και μη, διοτοτα τῇσι, μη με καταδρογίοις.

Αρχιερέως

ἴγαντες¹ γράμματα κατα; ίγαντες να αντιτίθησ
τὸν τογον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡς εἶραι τὸ Καρύλης;

Αραγνιώτης.

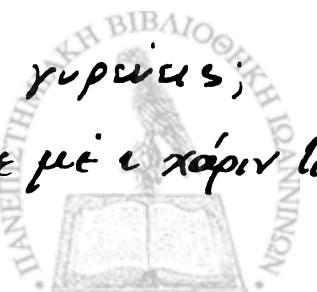
Κοινές ίγαντες γράμματα φαρτήρι, και χειρίχι.

Απόστολο και τὰ τοπει χαρτιά μας, καθὼς τίχυ,

Αρχιερέως.

Πότος σι γίθτεν εις Θεού, και τοφή τὴν γυρίσει;

¹ ίγαντες, καλλαχεῖ ιγαντερα γράμματα. Έστω γράψε με το κάριν τον εργαζομένον. διότι οι φράσεις δεν γνωρίζωνται.

γι ἀποστολής κακείον και τού δεν είρυνται;
Αραγνώστης.

μαστίχα αὐτότι ἀπό ἔρε, μέρον καθάς και ὄφοι
τίν αἰγανῶν και τίν φυτοῖν μικροῖτε και μεγάτοι.

Αρχιερεύς.

ναί οἱ σιτῶ, παιδάσι μου, δεν γειρούν τι φυτοῦ
και δι' αὐτό δεν γειρούνται να τίν επικονιά.

Αραγνώστης.

Τείρω τιν τό διατί τόσο με ἐμποδίζεις.

διότι τίς αιράζεις με σερίνεις με νορείσις

Αρχιερεύς.

"Οχι, παιδί μου, σέγιον, σύμης γιατί να πιστεύεις

τίν πιστιν σου, και τέτοια πράγματα να μήν γυρεύεις

Αραγνώστης.

παρακαλῶ τό χαρίσμα αὐτό να με τού δώσεις,

ὅτι πολλά τό πιθανόν και να με τού δέξιώνταις.

Αρχιερεύς.

Θυμίσ, παιδί, να μοτασθῆς, σιν σέρεις γι ἑβραίος;

βοσε μου τίν απόντριν σ' αντρό τίραντε ειδίκεις.

Αραγνώστης.

Συγχώρυσόν μου. δεσποτά, να πιστεύεις δεν γείρεις
απόντριν αρρεόδιον δεν γιρπορά να εύρω.

Αρχιερεύς.

Τίν απόντρινεις, έγω, και ἀπό τον ἑβραίον
βαριερά μετάβεται, έτος την ιεράν.

Αραγνώστης.

"Υπος μεγάλο, καθάς φεύ, είναι γέρωσιν
καυρία, καυρία ἀπό ἔκτι κάτιο γεγαρωσιν.

'Αρχιερέως.

φίγε, παιδί μου, τό γοινόν ἀπὸ ἐπιθυμίαν
ζοισίνγιν νέον ~~τελεῖ~~ καὶ τυφλόν, φυχῆς σου τούτην φωτίαν.

'Αναγνώστης.

Χάρυνα, οἷος τοιγες ἔτι, μ' εγκεφερίαν
καὶ μ' εὐηγγελεῖς ἵνα μαρτί μέσαν ἀπέτινεν παρδίαν.

'Αρχιερέως.

Φάττε θεῖν καὶ πηγαίνε, τένυν μου, εἰς σιρηνήν
καὶ σίμη καὶ μὴ γύρσε ποτὲ, ιερωσίνγιν.

'Αναγνώστης.

Ἔτε καὶ νοῦν μ' αἴγιασεν γ' θεία συμβούτη σου,
ποτδέ τοι ἔτι, δισπονε, μαρτί μου γ' σίκη σου:

ΠΟΙΗΣ.

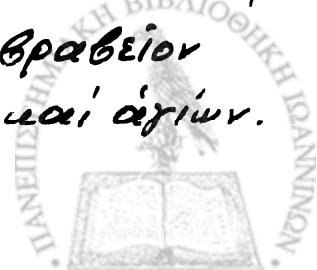
Ἄδετφοι χριστιανοί, ιδέτε νάγιαν
^{τελείωτοι} εἰς καὶ ιερᾶς, έστις δειν χρεωσείτε¹

¹ Εθ' ὁμοί. φ. 132^ο 133^ο.

4. Τοις σέντοι παράδεισος.

Παράδεισε, τό αὐτοτροφεύσθεινος σοφίας,
η συγκατασκευή σαφήτηρ δέ δινάρεως τῆς θείας.
Παράδεισε, ἐξαιρέσοντος ἔργον θεοῦ εἰδίσου,
παυπόθυτον πάσιν φυλήν πιστοῦ καὶ καὶ ὀπιστού.
Παράδεισε, τό ἔργον καίσσος τό τὸν κατομάτων
ἀπάντων τὸν ἑπούρανον ναι καὶ τὸν χαρισμάτων.
Παράδεισε, ὃ ἐν Ἐδέρε Ἀδάμ ἐπεκού δευτερού^ν
φυτωρυγθεῖς χειρίν Ἀδάμ τε ἐπείνον τοῦ προτέρου.
Παράδεισε, περικαλλήσιος οἶκος τοῦ πριγκιπαστού
ἀπό σοφίας γεγονός καὶ δεξιῶν αέφρατον.
Παράδεισε παράδοξε, πασας νυμφών Κυρίου
Ἀδάμ καὶ βύας ἐνεψεν τοῦ φεύγοντος τοῦ ἄγιου.
Παράδεισε, παράστιον Ἀδάμ τῆς βασιλείας,
τῆς μοναρχίας πάσης τῆς αὐτοκρατορίας.
Παράδεισε, πριγκιπούσσα τῆς ἐντούτης τῆς θείας
καὶ τῆς Ἀδάμ πρὸς τοὺς θεοὺς θείας εμνοφορίας.
Παράδεισε. Θειότατε, ἀγίε τὸν ἄγιον,
ιερίου ἀραιότατον Κυρίου τὸν καυρίον.
Παράδεισε θειότατε, ἐνῷ γνῆς τοῦ γυναικόν,
ὁ γυναῖκος ὁ επαυρός καθὼς τοῖς πάσι δῆκον.
Παράδεισε θειότατε, χαρά τὸν Ἀρχαγγέλων
τὸν χερουβίμ καὶ εεραφίδες καὶ πάντων τὸν ἄγγελον.
Παράδεισε θειότατε, χαρά τῆς παναγίας
ἐνῷ τυμποφύτεύονται ἐνώς καὶ ὅτιλίας.
Παράδεισε, τὸν προφύτων δόξα τὸν ἀποστόλων,
μαρτύρων καὶ ἱερωρῶν καὶ τὸν διαδικτὸν ὅλων.
Παράδεισε, ὁ στέφανος τό γέρας τό βραβεῖον
τὸν ἀπόκεισσας Ἀδάμ διαδικτὸν καὶ αἴγιον.

Παράδεισε, τὸν γῆγεντιν ὅμον ἐπιθυμία,

τὸν εὐσέβων καὶ εὐσέβης φύγειν δὲ ἐπιτυχία.

Παράδεισε, χριστιανῶν πρεσβύτερον καὶ μητρονόμια

(μιαρίδη) πάλιν φύγει καὶ πατρὶ αρχαῖα καὶ γυναικία.

Παράδεισε, οὐρανοφόρος τὸν βασιλιστήριαν

τὸν ἀθλητὸν καὶ τὸν παῖδαν τὸν ἀστυχόν τὸν θεῖον.

Παράδεισε, ἀνάποδοις πάνταν τὸν ποτίστην,

τὸν ἀγωνιστὴν τὸν θεοφρέσοντας φύγειν.

Παράδεισε, σπορονή πτυχῶν καὶ σαρκεψία,

προνοιῶν γέρουσίας δὲ δόσις καὶ χορυγία.

Παράδεισε, διδάσκαλε τοῦτος ἐγεγραπτοίνυν,

φύλαξ τοὺς παρθενίας δὲ καὶ τοὺς διεπαποτίνυν.

Παράδεισε, διδάσκαλε πάντας ἀγίωντίνυν

καὶ χορυγέ πάντας τίκτις καὶ πάντας εἰφροσίνυν

Παράδεισε γλυκίσατε θεοπεφυγεύετε,

πράγματα καὶ ὄντα γλυκά καὶ σεκαρισμένα,

Παράδεισε γλυκίσατε, τότε τοὺς χαρᾶς χωρίου,

γέ γλυκίσατε ἔνωντος ἀγέραν καὶ ἀγίου.

Παράδεισε γλυκίσατε, γέ τος γηγοῦ τυπεῖας

καὶ τοῦ λαβαρίου τοῦ πτυχοῦ ὁ κοίρος γέ οἵνις.

Παράδεισε γλυκίσατε, περίφυτε. εἰς ὅγην

αὐτῷ νοεῖ τοῦ ὑφύτον εἰς πάνταν χώραν πότιν.

Παράδεισε γλυκίσατε, τοῦ σινεούρων ὅγης

ἀσερόποτος ἀνάγκηρον γέ τον μακάριν πότιν.

Παράδεισε γλυκίσατε, γέ τοι γέ τον φρασέων,

γέ τοι τον αριμάσσων τε καὶ πάνταν Θεόν φύδειν.

Παράδεισε γλυκίσατε γέ τοις ἐπαγγείας

ἔτης πυγάσι ποταμοῖς ὁ τοῦ εἰδαιμονίας.

Παράδεισε γλυκύτατε, χώρας εὐεργεσίας,
 δόξυς λειτουργίας και χαρίτος, οἶκος ὁσιώδεων.
 Παράδεισε παρεφίγκατε, ἔνθα χαρά, εἰρήνη,
 συμφαντικής και φυχικής και πάντας εἰκενδίας.
 Παράδεισε παρεφίγκατε, ἔνθα χαρά, εἰρήνη,
 φωνή, φῶς και ἀπόθετος, χέρφις και εὔφροσινη.
 Παράδεισε παρεφίγκατε, ἔνθας οὐντες ἔστι τύπον,
 πόρος, οὖσιν, συναρμός, πάντας πικρίσες λείπει.
 Παράδεισε παρεφίγκατε, ρόπε εἰρομένε
 και θεοπεριπότεχνες και μαθητοπορείνε.
 Παράδεισε παρεφίγκατε, μάγος ο καλεζειοχείρος
 ωντος ἀγαπῶντος τὸν Θεόν ο και πραυριοχείρος.
 Παράδεισε παρεφίγκατε, πυρή εἴσφραγιοχείρη
 ωντος φοβουρχίοντος τὸν Θεόν και προτομαρχείτη.
 Παράδεισε παρεφίγκατε, η λέγις η εγκίδη
 πάντων ἔθνων πάντας της γῆς και η χριστερωτή.
 Παράδεισε, τιν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου η αιρότης
 ψυχῆς χωρίον ἀγαθής και η μανιφοίσης.
 Παράδεισε, η συνδρομή πάντων ιδραιοτήτων.
 η καλονή πάντας της γῆς πάντων και την τούτην αρείστων.
 Παράδεισε, θεοπρεπές συεύνημα τιν χαρίτων,
 θεοπρεπές συναδροιόματα πραγμάτων ἀπορρήτων.
 Παράδεισε, πλήρης χαρᾶς, πλήρης θεοτοξίας,
 πλήρης ἀγίου πνεύματος, πλήρης φωτοχυσίας.
 Παράδεισε, αἰώνιον καίλλος και εἰρηνοφία,
 ἀγενειδιγγήτων χαράς δόξα και βασιλεία.
 Παράδεισε, ἀμάραντον ἀνθεος και θεωρία,
 παράδεισε, ἀέννων μύρον και εύωδία.

Παράδεισε θεόφυτε φεόφυτε φωσφόρε,
παράδεισε ὄφοφυτε, γῆτε θεοφόρε.

Παράδεισε, ἀγαπητὸς φυχῶν καὶ ἔρσιογχυς
παράδεισε, ὁ φυτιορὸς συμβάτην καὶ ταμπρογχυς.

Παράδεισε, γί ἀπαρχή τῆς ἄνω βασιλείας,
παράδεισε, προσύμιον βαῖς τῆς μανιαρίας.

Παράδεισος ἐπίγειε, μέγοχε τὸν χαρίκιν
τὴν βασιλείαν δύραντ τὸν ἀνεγεδιγγίτιν.

Παράδεισε, πατέριτε δένδροις ἀειθαλεῖς,
κατάβροχε, πατέριρυτε ὑμαῖς δαψιλέεις.

Παράδεισε, λεπτάνεαρπε, πάγοσε καρποφόρε
καὶ ἀνθυφόρε πάγοσε, οὐχὶ δ' ἀπανθυφόρε.

Παράδεισε, ὁ γῆτος τῷ ἀστρῷ γί σετύμ.
εὐφρείνονται ὄρυγκάσοεν ἀστρῷ εὐφροσύνη.

Παράδεισε πανάγιε πάγιν τὸν συμφορέιν
δέξαι καέρε ἐν τούτοις τούτοις καὶ τὸν ἀπεγκωμένον.¹¹

